

ಒಂದು ಕಾಲನ್ನು ನಾಡಿನಲ್ಲಿ, ಇನ್ನೊಂದು ಕಾಲನ್ನು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ನೆಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರಸಾರ್ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಅರ್ಥ. ಕಧನ ಕುಶಳತೆ. ವರ್ತಿಹೋದ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯತ್ವ ಪದವೀರಿಗೆ. ಪ್ರತಿಕರ್ತನ ಕಳೆಣಿಂಬಿ ಅವರ ಬರಹಗಳಿಗೂ ಕಧಿಗಳಿಗೂ ಹೊಸ ಹೊಳಪು ತಂದುಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಕಾರ್ಕಾಳದ ಪ್ರಸಾರ್ ವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಉಪನಾಸಕರು. ಬರವಣಿಗೆಯೋಂದಿಗೆ ಫೋಟೋಗ್ರಾಫಿ ಹಾಗೂ ಅಲೆದಾಟದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಅಸ್ತಿ. 'ಲೂಲು ಕ್ರಾವೆಲ್ಸ್' (ಕಧಿಗಳು) ಹಾಗೂ 'ಒಂದು ಕಾಡಿನ ಪುಟ್ಟಕ ವಿಮಾನ' (ಲೋನಗಳು) ಪ್ರಕಟಿತ ಕ್ರಿಗಳು.

ಪದ್ಯ ಕಲೀತು ರಂಗಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಹಾಡಿ ಎಲ್ಲರ ಸಿಕ್ಕಿ. ಚಪ್ಪಾಕೆ ಗಿಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಆಸೆಯೂ ಅವನೋಳಗೆ ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು. ಪೀಠಿಸಿ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಸಂಬಂಧಿಕರೊಬ್ಬುರ ಸಹಾಯದಿಂದ ಗಿರಿಧರ ಒಂದಪ್ಪು ವರ್ವ ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡದ ಶಿರಿಸಿಯಲ್ಲಿರುವ ಯಕ್ಕಾಗಾನ ಪರಂಪರೆಯ ಹಿರಿಯ ಭಾಗವತರಲ್ಲಿ ಯಕ್ಕಾಗಾನ ಭಾಗವತಿಕ ಕಲಿತ. ಅಮೇಲೆ ಮುಟ್ಟಾರಾದ ಸೀತಾನದಿಗೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಹಾಡುತ್ತ ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಯಕ್ಕಾಗಾನವನ್ನೇ ಉದ್ದೇಶ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಉತ್ತಪ್ತ ಅಸೆ ಅವನೋಳಿತ್ತು. ಯಾವುದೋ ದೇವಸಾಧನದಲ್ಲಿ ಇವನು ಭಜನ ಪದ್ಯ ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಅಣ್ಣಪ್ಪ ನಾಯಕ್ತಿಗೆ, ಇವನು ಭಜನ ಹಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ, ಯಕ್ಕಾಗಾನ ಪದವೇ ಹೇಳಲ್ತಿದ್ದಾನೆ ಅಂತಲ್ಲೂ ಅನ್ನಿಸಿದ್ದಿತ್ತು. ಭಾಗವತಿಕೆಯನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡದಿದ್ದರೂ, ರಾಗವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಅದರ ಕುರಿತು ಒಂದಪ್ಪು ಜ್ಞಾನ. ಕೌತುಕ ಎಲ್ಲವೂ ಇದ್ದ ನಾಯಕ್ತಿಗೆ, ಅವನು ಹಾಡುವ ಶೈಲಿ, ಅದರಲ್ಲಿದ್ದ ಮೃದುತ್ವ, ಶಂಪು ಎಲ್ಲವೂ ಜೀಗ್ಗಂತ ತಳ್ಳಿಸಿಟ್ಟಿತ್ತು.

ಭಜನ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಗಿರಿಧರನನ್ನು ಸುಮುನೆ ಮಾತಾಡಿಸಿದರು, 'ನಿನು ಎಲಾಡ್ತು ಯಕ್ಕಾಗಾನ ಕಲಿತವನಾ? ಬರೀ ಭಜನೆ ಅಂತ ಅನ್ನಿಸಿಲ್ಲ ನಿನ್ನ ರಾಗ. ಭಾಗವತಿಕ ಕೇಳಿದ ಹಾಗ ಅನ್ನಿಸ್ತು' ಎಂದರು. ಹುಡುಗ ನಾಡಿ, ಕೊನೆಗೂ ಹೀಗಾಡ್ತು ಒಬ್ಬರು ನನ್ನನ್ನು ಭಾಗವತ ಅಂದ್ರಲ್ಲ ಎಂದು ಉಬ್ಬಿ, 'ಹೌದೊದು, ನಾನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದ್ದನೆ. ಆದ್ದೇ ಮೇಳದಲ್ಲಿಲ್ಲ ಹಾಡಿಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಸ್ಥಿರ' ಎಂದ.

ನಾಯಕ್ತಿಗೇನನ್ನಿಸಿತೋ, 'ಅವಕಾಶ ನಾನು ಕೊಡಿಸ್ತೇನೆ ಮಾರಾಯ. ಹುಡುಗ್ ಬೆಳೆಯುದೇ ಮತ್ತಾರು ಬೆಳೆಯುದು? ಸೀತಾನದಿಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದು ನಿಂತ

ನೀರಾಗಬೇಂದ. ಇದೇ ಸೀತಾನದಿ, ಘಟ್ಟವನ್ನು ಸುತ್ತು ಬಳಸಿ ಕೊನೆಗೆ ಅರಬ್ಬಿ ಸೇರ್ತದೆ. ನದಿಯಂತೆ ಬದುಕು ಹರಿತಾ ಇರ್ರೇಕು, ನಿನ್ನ ರಾಗವೂ ಅಷ್ಟೇ. ರಾಗ ನಿಂತರೆ ಲೋಕ ನಿಂತಂತೆ, ನೀನು ಇಪ್ಪೊಳ್ಳೆ ರಾಗವಿದ್ದೂ ಸತ್ತಂತೆ ಎಂದು ಅಳವಣಿ ಹೇಳಿದರು. ಅವರ ಮಾತಿಗೆ ಇನ್ನಪ್ಪು ಉತ್ತೇಳಿತಗೊಂಡ 26ರ ತರುಣ ಗಿರಿಧರ, ಭಾಗವತವಾಗಿಯೇಬಿಟ್ಟೆ ಎನ್ನುವ ಹಿತವಾದ ಅನುಭೂತಿ ಬಂದಂತೆ ಉಬ್ಬಿಹೊಂದ. ಗಿರಿಧರನ ಕಣ್ಣಗಳಾಗ ಚಲ್ಲಿಗಾಲದ ನಕ್ಕತಗಳು ಮೊಳೆಯುವಂತೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದವು.

'ಅವಕಾಶ ನಾ ಕೊಡಿಸ್ತೇನೆ' ಅಂತೇನೋ ಹೇಳಿದ್ದು ಹೌದು. ಅದರೆ ಎಲ್ಲಿ ಕೊಡಿಸಲಿ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಅಮೇಲೆ ಕುಲ ಯೋಚನೆ ಸ್ಥಿತಿ ಬಂತು ಅಣ್ಣಪ್ಪ ನಾಯಕರಿಗೆ. ನನ್ನ ಮಾತಿಗೆ ಯಾವುದೋ ಮೇಳಿದವರು ಜಾಗ ಕೊಟ್ಟು, ಕೊನೆಗವರ ನಿರ್ಳಕ್ಕೆ ರುಷಾಗಿ, 'ನಿಲ್ವೋ ಹೇಳಿದಿಂದೇ ಕೊಡಿಸಿದ್ದು ಆದ್ದೇ ಈ ಹುಡು ಸುಖ ಇಲ್ಲ' ಅಂತ ಕೊನೆಗೆಲ್ಲವೂ ನನ್ನ ಕುತ್ತಿಗೆಗೆ ಬಂದ್ರೆ ಎನ್ನುವ ಅಳುಕಾಯಿತು ಅಣ್ಣಪ್ಪ ನಾಯಕ್ತಿಗೆ. ಅದರ ಉರಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲಿಗೆಯಂತೆ ಸಣ್ಣಗೆ ಅರಳುತ್ತಿರುವ ಆ ಹುಡುಗನ ಸ್ವರದ ಪರಿಮಳ ಬರೀ ಅವನಿಗಷ್ಟೇ ಬಂದ್ರೆ ಸಾಕಾ, ನಾಡೇ ಅವನ ಆ ಪರಿಮಳವನ್ನು ಅಫ್ಳಾಷೆಸೆಬೇಕು ಎಂದೆಲ್ಲಾ ಅನ್ನಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಉರಿನ ದೇವಸಾಫಾವೆಲ್ಲಂದರ ಧರ್ಮದರ್ಶಿಯವರ ಬಲಿ ಮಾತಾಡಿ, 'ಹುಡುಗ ಒಳ್ಳೆ ಇಡ್ವಾನೆ, ಸ್ವರ ಬೆಂದ ಉಂಟು, ಬೆಳೆಯುದಾದ್ದು ಬೆಳೀಲಿ ಅಲ್ಲಾ, ನೆಟ್ಟ ಗಿಡ ಚಿಗುರಿ ಫಲ ಕೊಟ್ಟರೆ, ಆ ಫಲ ಇಡೀ ಉರಿಗೆ ಅಲ್ಲಾ, ಅದೇ ಶ್ರೀಷ್ಟ, ಅದೇ ದೇವರ ಕೆಲಸ ಅಲ್ಲಾ' ಎಂದರು.

ದೇವಸಾಧನದ ಬಾಮುಂದೇಶ್ವರಿ ಯಕ್ಕಾಗಾನ ಮಂಡಳಿಯಲ್ಲಿ ಮೇದಲ ಒಂದರೆಡು ಪದ ಹೇಳಿವ